

Doamna întreabă: <Ce tot minți cu nerușinare ? Îngheață apele la minciunile tale>. <Adică ?>. <E rândul tău la "adică" ? Răspunde la întrebare. Ultimele articole sunt pline de minciuni gogonate !?>. <Da, dar ei publică on-line (tot pro-bono) cu întârziere>. <Am fost informată că sunt nereguli în ceea ce scrii>. <Mă abțin și voi răspunde doar punctual>. <Ai spus de episcopul greco-catolic numit Chinezu că ambasada Chinei nu s-a sesizat de articol. Nu era român ?>. <Da. Dar era Chinezu>. <Și numele de la ce ar veni ?>. <De la demnitatea cnezială sau e nume iliric sau dalmatic –din tribul delmaetae- de sorginte veche de la o localitate numită astfel din Dalmația: Chinna>. <Ce toponime se mai numeau astfel ?>. <Marea Chinneret sau Genesareth>. <Unde ?>. <În Palestina. Temporibus Judicum et Regum. Adică în timpul Judecătorilor și Regilor>. <Dar altele ?>. <Satchinez/Knees/Temeskenéz în Timiș sau Chinușu/Kénos din Harghita>. <Ambasada Chinei nu avea de ce să se sesizeze. Nu era cetățean chinez>. <Dar era prin antroponim Chinezu>. <Nu era cetățean chinez. Punct. Ce cetățenie avea ?>. <Probabil română dacă era din Transilvania de sud, probabil o avusese și pe cea maghiară dacă era din Transilvania de Nord.

Aceasta în timpul vieții sale>. <Dar nu îi privea pe cei de la ambasada Chinei>. <Adevărat>. <Rezumă ce am discutat>. <Ambasada Chinei nu se interesează de Chinezu cu terminația –u, ci de chinezi>. <De ce fel de chinezi ?>. <De cetățeni chinezi>. <Exact. Apoi, de ce Marius Leonte era dr. în filosofie ?>. <Mergea la cursurile facultății de filosofie>. <De ce ?>. <Ca să deseneze și probabil că în cămin era mai frig>. <Deci nu ca să învețe filosofie. De ce era doctor în filosofie ?>. <Scrie Cătălin Cioabă, citez: "Marius era doar cu câțiva ani mai mare ca mine, dar avea o nevoie infinit mai mare de explicații, de cuvinte care să-i spună pe lumea asta de ce trăim, de ce murim">. <De ce era doctor în filosofie ?>. <Tot din Cătălin Cioabă: "Până la urmă însă, Marius a pornit singur în căutarea răspunsurilor, nu înainte de a scotoci prin cărțile pe care le citeam, sperând probabil că acolo, dintr-o dată, va găsi ceva lămuritor. Îmi amintesc cum, la un moment dat, a luat din raftul meu de cămin un volum de Heidegger, l-a răsfoit atent o vreme, pentru ca apoi să-mi spună pe un ton foarte serios, privindu-mă în ochi: [Îți dai seama că eu nu înțeleg din toată această carte decât cuvântul «despre»?]. Venea pe atunci împreună cu mine la cursuri, fiind încredințat că nu e în stare să înțeleagă și nu va înțelege niciodată nimic. Dar îl mulțumeau frânturile de cuvinte și de fraze auzite, fiindcă îi trezeau în minte imagini; își lua cu el foi mari și desena în liniște, ca și cum ar fi făcut un soi de traducere simultană a cuvintelor profesorului în limbajul artei. Era felul lui aparte de a-și lua notițe... Asta până într-o zi când, la cursul de „Fenomenologie“, l-am văzut cum lasă creionul jos și ascultă încordat. Suferise un adevărat șoc: și-a dat seama că pricepe cap-coadă despre ce se tot vorbește acolo! A ieșit de la cursul lui Gabriel Liiceanu într-o stare de surescitare maximă, repetându-mi la nesfârșit [Băi, tu îți dai seama că am înțeles ce este aceea destrucție”? Îți dai seama?]>.

Un argument pentru originalitate și contra comparațiilor și a omonimiei ? Partea a XXIX-a

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Luni, 24 Ianuarie 2022 15:20 -

<De ce era Dr. în filosofie ?>. <A înțeles cuvântul [destrucție] așa cum Tudor Arghezi a înțeles [Florile de mucigai, iar râritul Baudelaire: [Les Fleurs du Mal]>. <Deci, el ce a realizat: artă sau filosofie ?>, <Filosofie a artei pentru marele public expusă minimalist și prezentată ca idee>. <Dar ai spus că ideea în artă ar fi decadentă>. <Sunt Tudor Arghezi și Baudelaire scriitori ? Atunci, Dl. Marius Leonte este filosof artist>. <Cine mai susține aceste idei ale tale ?>. <Domnul curator Erwin Kessler e laudativ la adresa sa, citez: *Sculptura lui Marius Leonte poartă, în contorsiunile și echilibristica ei uneori funambulescă, încrederea în fermitatea ultimă a unei verticalități păstrate cu greu, la fel ca și accesibilitatea fundamentală a lucrurilor lumii, oricât de absconse, dure, țepoase sau tăioase ar fi ele. Aceste certitudini de ultim nivel sunt, la suprafață, mereu și violent contrazise de torturile prin care se menține verticala, de numeroasele rupturi și spărturi ce dezgolesc vulnerabilitatea formelor durabile, aparent stabile. Sculptura sa e lucrătura neîncetată a dubiului în materia perenului*" în 2012 iar uniunea artiștilor plastici UAP I-a premiat în 2002 pentru artă monumentală, iar în 1999 i-a acordat premiul "George Apostu" pentru sculptură>. <Deci e un artist premiat ! Mai vrei ochelarii Dânsului să-i dai albinuței ?>. <Dacă-mi dai bani să o programăm la oculist, nu !>. <Programează-o și-o să vedem. Dar să știi că și trântorii trebuie să polenizeze>. <S-a constatat că viespile polenizează>. <Dar trântorii nu trebuie să aducă bani în casă ?>. <Ba da>. <Tu scrii pro-bono și ei te publică pro-bono. Sunteți chit>. <Dar ei mă publică cu întârziere. Vreau compensații>. <Muncește !>. <Eu muncesc de acasă>.

Înregistrat pro-bono astăzi douăzecișidouă decembrie an curgătoriu încă douămiidouăzecișiuunul. Din mare lene față de scris. Trimis pro-bono la sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghita N. Dobre din surse scrise și internet